

[Svend Auken]

områder. Vi har ikke sagt: Hvordan kunne vi nu give en hel masse løfter? Vi har sagt: Hvad er det nødvendigt at gøre, hvis man på samme tid skal begynde at betale af på udlandsgælden og på samme tid nedsætte arbejdsløsheden og sænke skattetrykket og bevare velfærdssamfundet? Hvis vi stiller os selv over for den bundne opgave, hvad er så resultatet, hvad er det så for krav, der stilles til os?

Udtrykket »krav« indgik ikke hverken i den ene eller den anden tale, statsministeren holdt her i dag. Det er, som om man kan strø sukker ud over situationen og bortforklare realiteterne. Vi tror ikke, man kommer uden om at stille krav til mennesker – også til mennesker, der måske ikke har den bedst tænkelige økonomi – om at være med til at rette op på landets situation. Vi tror, vi kan gøre det i tillid til, at mennesker vil opfatte det, vi kommer med, som effektivt, som retfærdigt og som noget, der giver dem selv en meningsfyldt rolle. Det savner vi i regeringens udspil, og derfor har vi sagt nej til den plan, som statsministeren har fremlagt med så megen omtale.

Jeg vil imidlertid gerne afslutte med at give tilslutning til det, fru Kirsten Jacobsen sagde for et øjeblik siden, og appellere til statsministeren om at give en klar melding, når det drejer sig om parcelhusejernes vilkår. Ellers frygter jeg, at hushandelen i dette land går totalt i stå, at markedet totalt ophører med at fungere, og at de mange tusind mennesker, som vi er interesseret i skal flytte for at overtage nyt arbejde osv., ikke kan komme af med deres gamle huse.

Jeg tror også, at fru Kirsten Jacobsen har ret i, at tvangsauktionernes antal vil stige ganske betydeligt.

Den uro er imidlertid ikke skabt af Folketinget. Den usikkerhed og utryghed er skabt af regeringen, og derfor vil jeg appellere til regeringen om at fjerne den af den selv skabte usikkerhed og utryghed. Et sådant signal ville være en god afslutning på debatten i dag.

Vi går til disse drøftelser for at opnå et resultat, men jeg understreger, at den tegning, der ligger fra regeringens side, efter vores bedste og oprigtige vurdering ikke er et egnet grundlag for drøftelserne.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

I morges afviste statsministeren med en

håndbevægelse hr. Rahbæk Møllers rigtige påvisning af, at hvis man gennemførte regeringens plan, ville vi sammen med Margaret Thatcher's England være det land, der havde mindst udligning mellem høj og lav indkomst i Europa. Jeg tillod mig at tilskrive det det faktum, at statsministeren ikke havde sat sig ind i det.

Statsministeren lovede, jeg skulle blive vejledt senere. Jeg har ikke fået nogen vejledning. Jeg har ikke fået nogen retvisning. Jeg har fået nogle skældord i hovedet om, at jeg skulle være hovmodig og arrogant. Men i den forbindelse vil jeg bare henvise statsministeren til at læse sin kollega statsministerens skattepolitiske redegørelse, side 102. Der står det sort på hvidt, at det er rigtigt, hvad hr. Rahbæk Møller og jeg har sagt, og der står også, at Danmark ikke er det land i Europa, der har de største personfradrag; vi ligger pænt midt i feltet.

Så det, der blev sagt her, er altså ikke udtryk for nogen bedreviden, der er hentet andre steder end i regeringens egne publikationer.

Så vil jeg til gengæld gerne advare statsministeren mod at tage min gode ven den svenske finansminister Kjell-Olof Feldt til indtægt for regeringens skattepolitiske udspil her. Det er udtryk for misinformation. Det, der adskiller det svenske skattereformoplæg fra det, vi har haft lejlighed til at drøfte her i dag, er, at man i Sverige for alvor lægger op til, at de høje indkomster skal betale mere for at få lavere skatteprocenter via angreb på skattefri kursgevinster, via at tage fat på nogle af de fradrag, der for alvor tæller i toppen, i modsætning til regeringens oplæg.

Og så er der én ting til, statsministeren skal være opmærksom på, og det er, at det svenske skattesystem, som det ser ud nu, ikke ligner det danske, som det er nu, men det danske, som Socialdemokratiet foreslår i »Gang i 90'erne«, og derfor skal man sammenligne den marginalskat på godt 50, som svenskerne opererer med i deres oplæg, med de 54, som Socialdemokratiet foreslår i »Gang i 90'erne«. Så kommer der sammenhæng i tingene. Ellers sammenligner man æbler, pærer og bananer. Det er statsministeren god til, men det bliver befolkningen ikke klogere af.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

En lille smule om moralen, som jo også har sin plads i politik, hr. statsminister: